

Zdaniem wnoszącego odwołanie ta błędna wykładnia doprowadziła do nieprawidłowego rozstrzygnięcia, polegającego na odrzuceniu zgłoszenia słownego wspólnotowego znaku towarowego „manufacturing score card”. Sąd nie tylko dokonał materialnie błędnej oceny, lecz także dopuścił się poważnego błędu w interpretacji wymogów dotyczących charakteru odróżniającego i potrzeby dostępności pewnych wyrazów, sformułowanych w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości w odniesieniu do zgłoszeń wspólnotowych znaków towarowych i zainteresowanych odbiorców.

Sąd nieprawidłowo dokonał podziału będącej przedmiotem zgłoszenia kompozycji słownej na jej części składowe, dochodząc na tej podstawie do przekonania, że znak nie nadaje się do objęcia go ochroną. Taki podział nie odpowiada ocenie i interpretacji tego znaku przez „przeciętnych” odbiorców, którzy widzą znak w całości. Ponadto Sąd Pierwszej Instancji niesłusznie oparł swoje ustalenie odnośnie do braku charakteru odróżniającego oraz potrzeby dostępności określenia na stwierdzeniu, że przedmiotowa kompozycja słowna składa się z części, które w obrocie są zwykle używane do wyjaśnienia celu i funkcji określanych nimi usług. Właściwy krąg odbiorców nie dostrzeżę jednak żadnego narzucającego się w sposób oczywisty znaczenia w zgłoszeniu wspólnotowego znaku towarowego „manufacturing score card”, składającego się z połączenia trzech angielskich słów. W konsekwencji zgłoszony znak towarowy posiada minimum charakteru odróżniającego wymaganego w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 i nie opisuje właściwości towarów i usług w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal d’instance de Bordeaux (Francja) w dniu 21 stycznia 2008 r. — Foselev Sud-Ouest SARL przeciwko Administration des douanes et des droits indirects

(Sprawa C-18/08)

(2008/C 79/32)

Język postępowania: francuski

Oznaczenie sądu krajowego

Tribunal d’instance de Bordeaux

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Foselev Sud-Ouest SARL

Strona pozwana: Administration des douanes et des droits indirects

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 6 ust. 2 lit. b) dyrektywy 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury ⁽¹⁾ przez pojazdy ciężarowe przewiduje możliwość zwolnienia przez państwa członkowskie niektórych kategorii pojazdów? Czy w tym kontekście zezwolenie przyznane Francji w decyzji Komisji 2005/449/WE ⁽²⁾ o zwolnieniu niektórych kategorii pojazdów jest bezpośrednio skuteczne w stosunku do jednostki, czy też, będąc decyzją adresowaną do Francji, wymaga ono krajowego przepisu dokonującego transpozycji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 187, str. 42.

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 20 czerwca 2005 r. dotycząca wniosku o zwolnienie z pobierania opłat od pojazdów silnikowych złożonego przez Francję na mocy art. 6 ust. 2 lit. b) dyrektywy 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz.U. L 158, str. 23).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 15 listopada 2007 r. w sprawie T-71/06 Enercon GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 22 stycznia 2008 r. przez Enercon GmbH

(Sprawa C-20/08 P)

(2008/C 79/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Enercon GmbH (przedstawiciele: adwokaci R. Böhm i U. Sander)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie T-71/06,
- uwzględnienie żądań zgłoszonych w postępowaniu w pierwszej instancji,
- ewentualnie — przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Pierwszej Instancji,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania poniesionymi w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach swojego pierwszego zarzutu wnosząca odwołanie twierdzi, że doszło do naruszenia obowiązku uzasadnienia decyzji wynikającego z art. 73 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego. Zarówno w decyzji Izby Odwoławczej, jak i w zaskarżonym wyroku Sądu Pierwszej Instancji zabrakło ustaleń i wyjaśnień dotyczących kształtów uznawanych przez OHIM lub Sąd Pierwszej Instancji za powszechne na rynku, a także sposobu, w jaki zgłoszony kształt powinien różnić się od kształtów powszechnych na rynku, by móc być uznany za odróżniający. W braku takich ustaleń i wyjaśnień trudno jest zrozumieć, w jaki sposób OHIM i Sąd Pierwszej Instancji doszły do przekonania, że zgłoszony kształt nie jest odróżniający.

W ramach drugiego zarzutu wnosząca odwołanie podnosi, że naruszony został art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego z uwagi na ocenę charakteru odróżniającego, która — wobec braku podania podstawy faktycznej rozstrzygnięcia — mogła być jedynie wynikiem czystego błędu w ustaleniach faktycznych Sądu Pierwszej Instancji. Kwestia ta podlega kontroli Trybunału. Wbrew stanowisku Sądu Pierwszej Instancji wyrażonemu w zaskarżonym wyroku, wnosząca odwołanie twierdzi, że zgłoszony kształt ma odróżniający charakter, ponieważ różni się znacząco od zwykłych kształtów występujących na rynku i nie jest tylko odmianą tych kształtów. Właściwy krąg odbiorców może postrzegać zgłoszony kształt jako wskazanie pochodzenia, niezależnie od sposobu jego wykorzystania i bez dalszej weryfikacji czy głębszego zastanowienia — i rzeczywiście postrzega go w ten sposób.

Skarga wniesiona w dniu 22 stycznia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej**(Sprawa C-24/08)**

(2008/C 79/34)

*Język postępowania: portugalski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Alfonso i H. Kraemer, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2004/48/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 29 kwietnia 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 157, str. 45.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydane w dniu 21 listopada 2007 r. w sprawie T-94/06 Giuseppe Gargani przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, wniesione w dniu 24 stycznia 2008 r. przez Giuseppe Garganiego**(Sprawa C-25/08 P)**

(2008/C 79/35)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Wnoszący odwołanie: Giuseppe Gargani (przedstawiciel: W. Rothley, adwokat)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 21 listopada 2007 r. w całości,
- przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Sądowi Pierwszej Instancji,
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd odmówił wnoszącemu odwołanie prawa do bycia wysłuchanym, nie ustosunkowując się do argumentów wnoszącego odwołanie, lecz zmieniając strony i uznając skargę za niedopuszczalną.

Skarga, która została wniesiona przez przewodniczącego Komisji Prawnej Parlamentu Europejskiego a nie — jak wskazano w zaskarżonym postanowieniu — przez „osobę prywatną”, jest mianowicie skierowana wyraźnie przeciwko ówczesnemu przewodniczącemu Parlamentu Europejskiego a nie przeciwko Parlamentowi Europejskiemu jako takiemu, ani przeciwko „osobie fizycznej”. Sąd traktuje wnoszącego odwołanie jak dowolnego włoskiego skarżącego, który wnosi o stwierdzenie niezgodności z prawem działania Parlamentu Europejskiego, a ówczesnego przewodniczącego Parlamentu Europejskiego jak dowolnego hiszpańskiego pozwanego, którego należy obciążyć niezgodnym z prawem działaniem przewodniczącego Parlamentu Europejskiego.